

Z OBECNÍHO ÚŘADU

KAM S KONTEJNERY?

Obec Zákolany dlouhodobě řeší umístění kontejnerů na tříděný odpad, a to především v samotném centru. Stále se zvyšující počet sběrných nádob sice svědčí o odpovědném chování nejen nás místních obyvatel, ale i chatařů a přespolních, nicméně z obecní návsi se stal jakýsi sběrný dvůr. Současné umístění hyzdí obec a navíc brání pohledu na upravenou zahradu objektu bývalého mlýna. Jeho majitelé si tak právem stěžují na množství odpadu, který z kontejnerů padá na jejich pozemek. Problémy mají však i řidiči autobusů, kteří stěží projedou mezi zaparkovanými auty a kontejnery.

Na veřejném zasedání probíhala diskuze, z níž vyplynulo několik návrhů:

1) Ponechat kontejnery na návsi, ale přesunout je pod vzrostlé smrky podél potoka. Výhodou je, že budou k dispozici všem pěším, kdo tříděný odpad odnáší cestou na nákup, do školy apod. Problém je, že by bylo nutné porazit minimálně jeden smrk. Vzhledem k tomu, že první z nich (vedle autobusové zastávky) je napaden a bude nutné jej časem nahradit, nabízí se možnost strom porazit a vysadit nový.

2) Převézt kontejnery na zpevněný povrch u nádraží v Zákolanech. Toto řešení má nevýhodu, že kontejnery budou příliš daleko pro ty, kdo nevozí odpad automobilem. Navíc nebudou pod přímou kontrolou a bude tedy větší problém udržet v okolí pořádek, neboť tam neodpovědní občané budou vozit veškerý odpad (nábytek, televize atd.).

3) Umístit kontejnery mezi čínžovní dům č. p. 9 a hasičskou zbrojnicí. Toto řešení přinese problém majitelům vozů, kteří tam parkují. Ti navíc automobily přesunou do centra nebo podél zbrojnice či Píanky a tím zvýší dopravní zácpu a nepřehlednost provozu.

Na závěr debaty bylo navrženo, aby byla většina kontejnerů přesunuta pod smrky na návsi a dva nebo tři na zpevněný povrch za viadukt, naproti Píance. Protože úpravy povrchu pod kontejnery budou probíhat až na jaře, máte možnost se do diskuse zapojit – buď na příštích veřejných zasedáních nebo mailem či osobně na obecním úřadu.

Lucie Wittlichová

V ZÁKOLANECH VZNIKNE NOVÝ SAD

Srdečně zveme obyvatele Zákolan v sobotu 11. listopadu od 10 hodin na sázení stromků do nově zakládaného převážně ovocného sadu. Sad bude na obecních pozemcích za fotbalovým hřištěm směrem k vlakové zastávce, kde se postupně rozrůstá sportoviště pro děti a dorost. Pomáhat nám budou dobrovolníci z Hnutí Brontosaurus, kteří nás den před samotnou výsadbou seznámí se základními postupy sázení stromků. Přednáška se uskuteční od 19h v základní škole. Ryč a lopatu si, prosím, přineste s sebou, občerstvení a dobrou náladu zajistíme. Všichni zájemci jsou srdečně zváni!

Pavla Pazderová Merlinová

VÝSLEDKY DOTAČNÍCH ŘÍZENÍ

V průběhu veřejných zasedání seznamujeme obyvatele obce s našimi plány a projekty, které realizujeme buď z vlastního rozpočtu, nebo o jejich financování usilujeme prostřednictvím dotací a grantů. V letošním roce jsme podali žádosti o dotace v celkové výši 26 mil. Kč.

Největším projektem byla rekonstrukce Slovanského hradíste Budeč vyčíslená na 8.768.900,- Kč. Bohužel jsme nebyli úspěšní a ze seznamu žadatelů jsme byli vyřazeni. Důvodem jsou nevyřešené majetkové vztahy, neboť pozemky z velké části nepatří obci a na každý zvlášť musí být uzavřeny smlouvy o pronájmu. Problémem je především prostranství před rotundou, neboť se jedná o pozemek, který již má v nájmu jiná osoba.

Dalším finančně náročným projektem je plánovaná cyklostezka, která zároveň řeší přemostění Zákolanského potoka, a to jak z parku, tak u nádraží a též úpravu břehů podél fotbalového hřiště. Rozpočet na úsek ze Zákolan na Vystrkov je vyčíslen na cca 12 mil. Kč.

Úspěšní jsme byli v případě žádosti o dotaci na kompostéry pro obyvatele obce a štěpkovač (1.674.606,- Kč) a dvě pracovní místa do ZŠ, na které jsme získali dotaci 1.877.900,- Kč.

Z méně náročných projektů můžeme zmínit odvodnění kaple sv. Izidora v Kovářech, kde zatím čekáme na výsledek.

Bohužel se nám stále nedaří získat prostředky na Malé sokolské hřiště. Žadatelem je TJ Sokol a ta má omezené okruhy dotačních výzev. Letošní žádost podaná Středočeskému kraji byla neúspěšná. Dotaci jsme nezískali ani na opravu prostranství před Obecním úřadem, které je opravdu ve velmi nepěkném stavu.

Aktuálně jsme podali žádost o dotaci na pokračování Dětského klubu a přípravena je žádost na společný projekt s obcemi Koleč a Otovice na vybudování sběrného dvora v Kolči.

Lucie Wittlichová

Letošního závodu ve střelbě se zúčastnilo 20 závodníků a přibližně stejný počet fandících diváků. Závod i následné posezení u táboráku proběhly v příjemné přátelské atmosféře. Naštěstí nám prálo i počasí a déšť nás vyhnal od ohně až pozdě v noci. V kategorii mužů zvítězil Jakub Kočíř, v kategorii žen obsadila první místo Petra Šupová. Možnost zazávodit si ve střelbě ze vzduchovky využili s nasazením i všechny přítomné děti.

V srpnu zahájila provoz nová autobusová linka č. 456 Kralupy - Libčice. Lidé ze Zákolan, ale především Trněného Újezdu se tak mohou přiblížit do Holubic nebo do Libčic na přímý spoj do Prahy. Zároveň se Zákolany staly součástí integrovaného systému dopravy ROPID. Přes počáteční potíže se autobusové spojení výrazně zlepšilo a můžeme jen doufat, že ubude alespoň pár automobilů.

Přesně devět tetiček baráčnic se vešlo do hasičského auta a 19. září odjelo navštívit Zahradu Čech v Litoměřicích.

sobota 11. 11.

SÁZENÍ STROMŮ S BRONTOSAURY (FOTB. HRŠTĚ)

čtvrtek 16. 11.

PIANKA DALIBOR: KONCERT "STO ZVÍRAT"

neděle 3. 12.

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

sobota 16. 12.

ŠPACÍR - ZIMNÍ JARMARK

neděle 24. 12.

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ NA TRNĚNÉM ÚJEZDU

PŮLNOČNÍ MŠE NA BUDČI

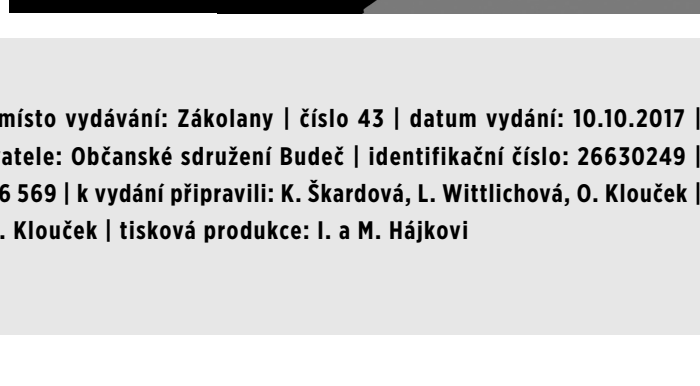
Největší událostí letošního léta byla jistě koupě objektu bývalé sýpky na Trněném Újezdu. Po letech snažení najit vhodný prostor k setkávání právě v této části obce, se podařilo zakoupit objekt, který je sice ve zchátralém stavu, ale svou velikostí a pozicí přesně odpovídá našim potřebám. V současné době probíhají práce na stavebním projektu a příprava žádosti o dotaci. Rádi bychom zde vytvořili místo, kde se všichni lidé budou cítit dobře.

České filharmonické kvarteto nám 2. 7. v sále U Libuše připravilo nezapomenutelný hudební zážitek.

ZAČÍNÁ TOPNÁ SEZONA

Podobně jako v minulých číslech Budečských rozhledů jsme se rozhodli apelovat na ty, kdo si doposud neuvědomili, jak důležité je, abychom dýchali čistý vzduch. Řada z nás se na venkov odstěhovala právě proto, aby unikla nezdравému životnímu stylu velkých měst a jejich děti měly možnost žít v blízkosti přírody. Zákolany (Kovář, Trněný Újezd) jsou jedním z míst, kde se podařilo zabránit průmyslové výrobě, výstavbě skladů či dálničních obchvatů a bylo by škoda, kdybychom si špatnými návyky a neuvědomělostí kazili vzduch sami. Prosíme proto, aby každý z nás pečlivě vážil čím a jak topí, aby se v obci i v zimě dalo dýchat. A také proto, abychom předešli nepříjemnostem spojeným s kontrolami, které od 1. ledna letošního roku umožňuje novela zákona o ochraně ovzduší.

Budečské rozhledy | periodicitu: čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 43 | datum vydání: 10.10.2017 | evidenční číslo: MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kovářy 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škardová, L. Wittlichová, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ ROZHLEDY

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁŘ

ŘÍJEN 2017 | ČÍSLO 43

Není to hudební festival. Není to umělecká galerie. Není to návštěva v obývacím pokoji. Je to všechno dohromady. BÍNO na Budči ožívá v těch srpnových dnech, kdy padají hvězdy.

ROZHOVOR S JAKUBEM HUSSAREM

Budeč je vyjimečné místo

JAKUB HUSSAR SE DO ZÁKOLAN PŘÍSTĚHOVAL S RODINOU DOCELA NEDÁVNO, ALE UŽ JE O NĚM SLYŠET. JAKO VŠUDE, KDE SE OBJEVÍ. MÁ V SOBĚ TEN ROZTOČENÝ MOTOREK, KTERÝ HO STÁLE POHÁNÍ DO AKČÍ ZDÁNĚLIVĚ NEUSKUTEČNITELNÝCH A TROUFALÝCH. OSTATNÍM VĚTŠINOU NEZBYDE NIC JINÉHO, NEŽ SE PŘIDAT. ZNÁM HO Z DOB, KDY UMĚLCE VLADIMÍRA FRANZE PŘESVĚDČIL, ABY ZKUSIL STÁT SE PREZIDENTEM ČR. NAVŠTÍVIL JSEM SEANCI BÍNO, KTEROU JAKUB ORGANIZUJE NA BUDČI A VIDĚL JSEM VĚCI VSKUTKU MONSTRÓZNÍ. POVIDALI JSME SI NEJEN O BÍNU, ALE I O ŽIVOTĚ REŽISÉRA.

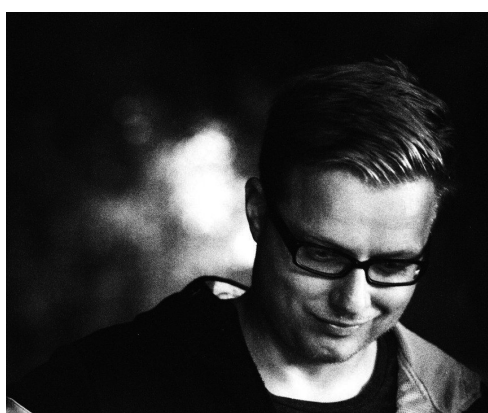
Jakube, co tě vedlo ke kroku opustit pražskou Letnou a usadit se v Zákolanech?

Byly to především děti. Letná je skvělá a inspirativní místo k životu, ale trajdat v jednom kuse Letenskými sady a Stromovkou, to se brzy omrzí. Celý život jsem bydlel po bytech, proto hrála významnou roli také zvědavost plnící z toho, zda vůbec zvládneme obstarat dům se zahradou.

Živí tě televizní reklama, kterou vymýšlíš, točíš, střiháš. Je to ta profese, o které jsi snil od dětství?

Filmářina mě lákala cca od deseti let, ve třinácti jsme s kamarádem natočili svůj první krátký film. Chvilí jsem chtěl být novinář nebo spisovatel, což se s povoláním režiséra a scenáristy nikterak nevylučuje. Naše branže je malá a silně exponovaná, proto se většina filmářů živí právě reklamou. Samozřejmě nejde o žádné vysoké umění, ale na každém projek-

tu se člověk naučí něco nového, proto to беру jako takovou průběžnou rozcvičku do doby, než přijde ta správná chvíle vrhnout se na nějaký pořádný žánrový film.

Režiséra chápu jako tvůrčí profesi, která staví lidi do rolí, aby vzniknul kompletní obraz. Ten zná pouze režisér a rozkládá se tak dlouho, dokud obraz neodpovídá jeho představám. Jak na to lidé reagují?

Obecně platí, že maminka a režisér mají vřdycky pravdu. Většinou se snažím na place nerozčílovat, ale když už na to dojde, stojí to za to. Jak už říkal náš učitel v autoškole: "Ne zbrkle, ale rázně!" Lidé to naštěstí berou s nadhledem - ještě nikdy jsem na natáčení nezažil, že by se někdo sekl nebo práskl dveřmi...

Znám tě jako neúnavného buditele občanské společnosti a jdeš na to zábavnou formou. Jak tě napadlo vytáhnout profesora Vladimíra Franze z jeho ateliéru a vozit ho s mikrofonem po náměstích?

Ono to možná jako zábava vypadalo, ale mysleli jsme to smrtelně vážně. Nápad přišel v okamžiku, kdy jsem spatřil seznam kandidátů, kterému vévodili bezvýrazný oufařa a žlučovitý zakomplexovaný prognostik. V duchu jsem si stanovil tři kritéria, která by měl ideální kandidát splňovat - měl by být vzdělaný, mít určitý přesah a zařadit, aby se o nás dobře mluvilo v zahraničí. Profesor Vladimír Franz tato kritéria bez výhrady splňoval - když v roce 2012 vyšly pro-sincové průzkumy, na kterých jsme byli s 11,7% třetí, strhla se skutečná mela a v jediném dni za námi přijelo snad deset zahraničních štábů - Associated Press, Reuters, agentura Nová Čína, japonská státní televize, Deutsche Welle, Canal+, ti všichni najednou chtěli vědět, co se to u nás vlastně děje.

Pokračování na str. 2

pokračování ze str. 1

Když se Vladimír Franz prezidentem nestal, odvrátila se od něj téměř celá umělecká obec. Vyčítal ti to někdy?

Ne. Ale určitě zklamání tam cítit je. Navzdory určitým přehmatům jsme však s Vladimírem zůstali dobrými přáteli a já si ho moc vážím.

Vratme se do Zákolan. Jak přišel nápad využít posvátné místo Budeč k potěšení lidí místních i přespolních?

Takové nápady se většinou rodí jaksi instantně a jsou založené na velkých emocích. Když jsem Budeč spatřil poprvé, dešťová mračna se protrhla a ostré sluneční světlo svou aureolou zalilo celou akropoli... sledoval jsem v mém úžasu třetí nejstarší stojící kamennou stavbu v Evropě, zatímco se v dáli majestátně tyčil Říp. To místo na mě neskutečně silně promlouvá a já pocítil silné nutkání se o tyto mimořádné prožitky s někým podělit. Tak vznikla myšlenka Bina - kultivované relaxační seance, onoho všekulturního sympózia podobně smýšlejících lidí.

Vím, že mnoho místních by rádo vidělo Budeč jako tiché pietní místo k odpočinku mrtvých. Jak to místo vidíš ty?

Jsem přesvědčen o tom, že výjimečná místa by měla sloužit především živým, ovšem přirozeně s maximálním ohledem na charakter a genius loci dané lokality. Budeč vnímám jako prostor pro poklidné usebání, místo, kde úspěšaná doba na okamžik ustrne a my se necháme unášet libými pocity umocněnými tóny pečlivě vybrané podkresové hudby. Rád bych zdůraznil, že Bino není festival ani párty - tato seance slouží výhradně k odpočinku, nabrání nových sil a zesílení vzájemnosti, která by pro nás měla být v běžném životě přirozená.

Dokáže genius loci Budče odolat akcím s tisícovkami lidí?

Myslím, že se o tom můžeme každoročně přesvědčit během svatováclavských slavností. Co se týká Bina, nemáme v plánu tuto událost jakkoliv komercializovat a není v našem zájmu razantně navyšovat počet návštěvníků v duchu hesla "kvalita, ne kvantita". Nevybíráme žádné vstupné a proto není třeba honit čísla, což je myslím v dnešní době poměrně vzácné.

Nech nás náhlednout do scénářů, které nosíš v hlavě. Kde bys rád viděl českou společnost za takových 10 let?

Byl bych rád, kdyby se lidé naučili více přemýšlet v souvislostech a byli méně upjatí, vše by se tak dramaticky zjednodušilo. Doufám, že se během této časové periody od základu změní školství, posuneme se blíže e-governmentu (elektronizaci státní zprávy, v tomto jsme cca 15 let pozadu např. za Estonskem, které na tom přitom bylo po rozpadu Sovětského mnohem hůře než my), že postavíme nějaké další dálnice

a obecně zkvalitníme infrastrukturu, přestaneme si v rámci Evropy hrát na zhrzelého a věčně ukrivděného adolescenta a zde dojde k posílení přímé demokracie, neboť stávající politický systém ve své obstarožní podobě notně přeluhuje. I kdyby se podařila polovina zmíněných přání, budu spokojený.

Co bys přibalil Zákolanům na cestu dnešním světem?

Přál bych jim, aby našly onen pověstný popelčín oříšek a přetransformovaly se v ještě krásnější místo k životu. Zákolany jsou nesmírně půvabným a romantickým místem k životu, ovšem z velké části tomu tak je díky unikátní a po environmentální stránce neobvykle zachovalé lokalitě, odolávající z povahy své topologie bezuzdným nájezdům developerů. Budu-li upřímný, samotná vesnice toho má ještě hodně co dohánět (mám na mysli především uspokojivou občanskou vybavenost, dlouhodobou a konzistentní architektonickou vizi, chybějící kanalizaci, apod.), ovšem to není nic, co bychom společnými silami nezvládli vyřešit.

Otázka na závěr - jsi tu šťastný?

Jsem - a manželka i děti myslím taktéž. V kontextu rozumné dojezdové vzdálenosti od Prahy si nedokážu představit lepší místo k životu. Jsem sice naplavenina, ale šťastná naplavenina!

Ptal se Ondřej Klouček, foto Anna Šolcová

Mařákova škola ožívá!

Od 12. do 19. 8. 2017 probíhal v Zákolaněch a okolí krajinářský plenér pro studenty a dospělé ve spolupráci se spolkem Dalibor, obcí Zákolany, Kováry a Trněný Újezd a ambientním festivalem Bino. Do zákolanské školy se sjeli krajináři z celé republiky v počtu 12 osob a v podkroví, v ředitelně a v učebně angličtiny vznikly velmi plodné ateliéry. Vedoucím dílny doc. ak. mal. Zdenkem Hůlou bylo vybráno téma krajinářský detail, což byla základní meta Mařákovy školy v první ročníku na pražské Akademii na konci 19. století. Takže první ročník u Mařáka by naši krajináři asi dali.

První dva dny inspirovalo výtvarníky Bino - instalace, lidé, akce, atmosféra. Na závěrečné vernisáži bylo vidět hned několik hrobkových domků a červených divanů z Piánky. Pak jsme podnikli několik výletů za účelem prozkoumání krajiny a vybrání si vlastních témat. Kreslili jsme na Kovárských skalách a stránkách, u Václavova lože, pokusili se o malbu mužského aktu u Okořského potoka a o zachycení postavy v interiéru v jednom z drážních domků. Poznali jsme na cestách tajemného Romana Klimta, informacemi nabušeného Lukáše Krinkeho, pohostinnou Lucii Wittlichovou, charismatického Ottu M. Urbana, kávu podávající Lenku Chaloupkovou a řadu dalších zajímavých obyvatel tohoto údolí. První dny jsme zasvětili kresbě, pak jsme přešli na malbu akrylem. K dispozici bylo každému účastníkovi sedm desek, na každý den jedna. Měl vzniknout jakýsi deník krajinářský

Monika Švec Sybolová

foto Standa Vrtulník

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

Do naší školy usedlo ve školním roce 2017/2018 52 žáků. Do první třídy, kterou učí paní Jitka Seidelová, nastoupilo 12 dětí: Anežka Břejchová, Marianna Habartová, Vlčen Havlíček Štastá, Tereza Ledvinková, Marie Karolová, Miroslava Karolová, Jan Kolenčík, Matouš Nosál, Ivan Novák, Aleš Růžičková, Viola Votýpková a Gabriel Zezulka. Ve druhé třídě, kde je třídní učitelkou paní Simona Dudman, máme 8 dětí; ve třetí třídě s paní třídní učitelkou Hanou Hlinkovou 12 dětí, ve čtvrtém ročníku s paní třídní učitelkou Šárkou Trískou

14 dětí a v páté třídě s panem třídním učitelem Adamem Janouškem 6 dětí. Za podpory obecního úřadu, rodičů a přátel školy se podařilo dokončit opravy tak, aby se všechny třídy mohly vyučovat samostatně ve zrekonstruované budově školy. Pro děti je v tomto školním roce zajištěna výuka plavání v plaveckém bazénu v Kralupech nad Vltavou. Od října mohou naši žáci v rámci volnočasových aktivit organizovaných školou navštěvovat mj. kroužky: anglický jazyk, německý jazyk, sportovní, modelářský, výtvarný.

Šárka Trísková, ředitelka školy

Zrekonstruované prostory školní jídelny

Naši školku v letošním roce navštěvuje 20 dětí ze Zákolan a okolních obcí: Samuel De Leon Sixta, Amálie Drapáková, Kvido Dudman, Filip Dvořák, Eliša Goldschmidt, Ondřej Helebrant, Hugo Honc, Oskar Hussar, Michael Chaloupka, Atreya Kerényi, Mariana Erin Kollinerová, Adina Stella Mikešová, Prokop Ondráček, Ricardo Onody, Kateřina Reslerová, Štěpán Rybecký, Mana Oliver Schwetz, Alice Škardová, Eliška Votápková a Zuzana Zajícová.

Vítání prvňáčků v tělocvičně školy 4. 9. 2017

Nacvičování písně na slavnosti.

Průvod na Svatováclavských slavnostech. Zleva Boleslav, Ludmila, Václav. foto Jiří Skála

Kapela středověké hudby Zanyka slavnosti v budečském kostele uzavřela. foto Mirek Šestka

V neděli 3. září 2017 se uskutečnil třetí ročník Mezigeneračního běhu na Budeč. Cílem akce bylo vytvořit zajímavý zážitek pro děti a rodiče (či prarodiče), kdy společným úsilím zdolají poměrně strmou trať na Budeč. Účast byla letos menší než v předchozích letech, patrně byla na vině předpočasná počasí - mělo celý den pršet. Počasí se však vydařilo, proto mohli být všichni účastníci spokojeni. Běželo pět týmů, jejichž běžci podali statečný výkon. V cíli čekalo všechny občerstvení, medaile a diplomy. Akce se tedy vydařila, v cíli byli všichni zpočtení, ale šťastní. Velký dík patří všem, kteří pomáhali akci organizovat.

Petr Kalenský

Nedělní podvečer před prvním školním dnem patřil setkání dětí, rodičů, pracovníků a přátel školy na sokolském hřišti. Velké oblibě se zde těšilo zvláštní pečivo ve tvaru hadů připravené Pavlou Pazderovou - Merlinovou.

Generálka den před slavnostmi.

foto Lucie Wittlichová

Svatováclavské slavnosti se poslední zářijový víkend konaly na mnoha místech naší republiky. K nám na Budeč zavítal dokonce sám Václav (Eliáš), s nezbedným bratrem Boleslavem (Divíšem), krásnou babičkou Ludmilou (Kátou Kořínkovou) a mnoha dvořany. Přespolní diváci nevěřili, že průvod s celou kostýmní výpravou (Miša Kárníková, Kája Habartová a všechny šikovné maminky) a náročným hudebním doprovodem pod vedením Ondry Kloučka, Haničky Hlinkové, Adama Janouska a Romana Klimta je tvořen žáky a pedagogy místní základní školy.

Sama jsem měla možnost vidět příjezd Sv. Václava ještě v jednom jihočeském městě o pár dnů později a velmi mi tam chyběla početná skupina „muzikantů ze Zákolan“, která tak trefně doprovodila vtipné texty jarmarečních písní o Václavovi cedulemi, kde se divákovi zobrazuje děj připomínající dnešní komiksy.

Krásné bylo, když si děti při pondělním společném zpívání po návratu z prodlouženého víkendu přály zahrát právě píseň o Václavovi. Za krásného zpěvu a kytarového doprovodu Haničky Hlinkové se nám tak podařilo ještě nechat zážitky ze slavnosti doznít.

Šárka Trísková

Vystoupení dětí, učitelů a hostujících muzikantů naostro 28. září 2017

foto Jiří Skála

BAREVNÝ DĚTSKÝ DEN V PIÁNCE DALIBOR 16.9.2017

